

eller dog for længere Tid anvendes i begrænset Fart udenfor Hjemlandet. Hvis man tænker sig en saadan Fart knyttet til vore vestindiske Øer, vil det sikkert findes rimeligt at have den samme Mulighed for at dispensere overfor Søfolk i en saadan lokal Trafik som den Mulighed, der er betinget for de hjemlige Farvandes Vedkommende.

I § 9 er der indføjet en ret vidtgaaende Bestemmelse om et Forhold, hvorom der var en Del Uenighed her i Tinget, en Uenighed, som viste sig igen i Landstinget i endnu større Omfang. Det har været nødvendigt for i det hele at faa et Resultat ud af Sagen at udvise Resignation fra de Sider, som holder paa de strengere Fordringer. Den Ændring, jeg her sigter til, i § 9 gik ud paa, at den, der besidder Styrmandsbevis, yderligere kan faa Ret til at være Fører af Dampskib eller Motorskib af ikke over 500 Tons i udvidet Kystfart og af ikke over 400 Tons i indskrænket Fart, i begge Tilfælde dog kun, for saa vidt Skibet ikke er Passagerskib. Samtidig er det ved en Tilføjelse til § 30 defineret, hvad der i denne Forbindelse skal forstaaes ved Begrebet Passagerskib. Endelig er i Lovforslagets § 31 Paragraffens Slutning, der lød saaledes: „Regeringen bemyndiges til ved kgl. Anordning at sætte nærværende Lov i Kraft paa Færøerne med de Ændringer, som findes nødvendige, efter at Lagtinget derom er hørt“, ændret til: „Regeringen kan ved kgl. Anordning for Færøernes Vedkommende fastsætte saadanne Lempelser i nærværende Lov, som ifølge de stedlige Forhold, og efter at Lagtinget derom er hørt, maatte anses fornødne.“ Det er i Virkeligheden en ganske formel Ændring, men det vil være nok saa rigtigt at vedtage denne Bestemmelse, som reelt siger det samme som den tidligere. Den betyder altsaa, at Loven gælder for Færøerne, men at man kun efter at have hørt Lagtinget kan fastsætte Lempelser i den, ganske saaledes som Tilfældet er med den gældende Sønæringslov.

Ved disse Ændringer er det lykkedes at opnaa Enighed om de to Lovforslags Gennemførelse i Landstinget, og da man dog i alt væsentligt har bibeholdt den Affattelse, hvorom vi opnaaede Enighed her i Folketinget i den foregaaende Rigsdagsamling, og da de Ændringer, jeg har gjort Rede for, ikke paa noget Punkt griber ind i de Bestemmelser, vi her blev enige om, vil jeg haabe og tro, at Lov-

forslagene ogsaa i dette høje Ting maa finde enstemmig Tilslutning. Jeg skal i hvert Fald tillade mig paa det bedste at anbefale dem til velvillig og hurtig Behandling.

Thomas Larsen: Jeg skal ikke sige meget om de to foreliggende Lovforslag, navnlig skal jeg ikke komme ind paa Enkeltheder, efter at vi har hørt den højtærede Minister gøre Rede for de Ændringer, der er foretagne i det andet høje Ting. Jeg kan kun udtale min Tilfredshed — og udtale den paa mit Partis Vegne — med, at der nu ser ud til at være naaet en Løsning i denne store og vanskelige Sag, en Løsning af en saadan Beskaffenhed, at saavel Administrationen som de, hvem Lovene angaar, kan arbejde dermed.

De Ændringer, der er foretagne i Landstinget, er ikke af stærkt indgribende Betydning; enkelte af dem kan fra Folketingets Synspunkt anses for Forbedringer, andre gaar maaske noget i modsat Retning, men det skal jeg ikke opholde mig ved. Det glæder mig som sagt, at der nu er Udsigt til en Løsning. Der har jo været store Modsætninger ikke alene indenfor Udvalgene i de to Ting, men ogsaa Tingene imellem, og naar der nu foreligger et Kompromis — og et Kompromis er det, det viser sig allerbedst ved et enkelt meget omstridt Spørgsmaal, nemlig det om Mellemfarten —, er der naturligvis vist meget stor Resignation fra alle Sider. Selv om Lovforslagene er gaaet frem og tilbage imellem Tingene adskillige Gange, faar vi dog nu et Resultat, som vi kan være tjente med at vedtage ogsaa i dette Ting. Der ved vil forhaabentlig dette store og vanskelige Spørgsmaal falde i Ro, i hvert Fald for længere Tid, og dette hilser jeg med Glæde, da det jo ikke er heldigt for Navigationsundervisningen og Søfarten fremdeles at leve under Forhold, hvorunder man ikke rigtig ved, hvilken Ordning der vil indtræde.

Jeg kan altsaa anbefale begge Lovforslagene. Naar jeg alligevel kunde ønske en ganske kort Udvalgsbehandling, er det ikke paa nogen Maade for at sinke Lovforslagenes Gang og heller ikke for at indføre Ændringer, der kunde vanskeliggøre deres Vedtagelse. Men Grunden er et ganske specielt Spørgsmaal, som jeg tillod mig at rejse ved en tidligere Behandling af Sagen, og som ogsaa blev rejst af de ærede Medlemmer fra Esbjerg (Slebsager) og Assens (Klaus Berntsen) og flere, nemlig